

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Er/518/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202475
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3814202475.4

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: F., nar. XX.X.XXXX, bytom S. 8, XXX XX Y., zast.: JUDr. Margita Surá, Podzáhradná 43, 821 06 Bratislava, proti povinnému: I. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX/X, XXX XX T., pre vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 01.09.1998 do 31.01.2014 vo výške 7 245,96 EUR a bežného výživného od 01.02.2014 vo výške 55,10 EUR mesačne s prísl., takto

rozhodol:

- I. Exekúciu v časti o vymoženie zameškaného výživného 5 427,66 EUR v y h l a s u j e za neprípustnú a v tejto časti exekúciu z a s t a v u j e.
- II. Vo zvyšnej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- III. Návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 24.01.2014 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 01.09.1998 do 31.01.2014 vo výške 9 745,96 EUR a bežného výživného od 01.02.2014 vo výške 55,10 EUR mesačne s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P 73/99-98 zo dňa 30.11.2000. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Holíkovi udelené dňa 19.02.2014.
2. Uznesením č.k. 9Er/518/2014-31 zo dňa 20.04.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2015, Okresný súd Prievidza na návrh povinného exekúciu zastavil v časti pre vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 01.09.1998 do 31.01.2014 vo výške 2 500,00 EUR, nakoľko povinný preukázal úhradu výživného v uvedenej výške pred začatím exekúcie.
3. Súdny exekútor doručil súdu dňa 26.03.2019 návrh povinného na zastavenie exekúcie a na odklad exekúcie. Povinný svoj návrh datovaný 20.03.2019 založil jednak na vznesenej námietke premlčania voči vymáhanému zameškanému výživnému, ďalej uviedol, že časť dlžného výživného uhradil, čo preukazuje pripojenými potvrdeniami o vykonaných úhradách za obdobia od roku 1999 do roku 2000, od roku 2003 do roku 2006 a rokov 2018, 2019. K vymáhanému bežnému výživnému uviedol, že mu voči oprávnenému zanikla zákonná vyživovacia povinnosť, nakoľko oprávnenému bol priznaný invalidný dôchodok a teda už nie je odkázaný svojou výživou na povinného. Označil prebiehajúce konanie o zrušení vyživovacej povinnosti konanie vedené pred Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 5C/1250/2015 a navrhol odklad exekúcie do skončenia tohto súdneho konania.
4. Na výzvu súdu súdny exekútor uviedol, že v konaní doposiaľ nebola od povinného vymožená žiadna suma.
5. K návrhu oprávneného sa vyjadril povinný podaním z 01.04.2019. Uviedol, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Povinný rozhodnutie o vyživovacej povinnosti nerešpektoval a nerešpektuje, vyživovaciu povinnosť si neplnil, ani riadne neplní. Predložené poštové poukážky nie sú v sume zodpovedajúcej uloženému výživnému, povinný mal navyše okrem vyživovacej povinnosti voči oprávnenému aj vyživovaciu povinnosť voči dcére Andrei a z predložených poštových poukážok nevyplýva, vyživovacia povinnosť voči ktorému zo svojich detí si tou ktorou platbou plnil, preto platby povinného nepovažuje za plnenie v konaní vymáhanej povinnosti. Námietku premlčania označil za

irelevantnú. Oprávnený potvrdil poberanie invalidného dôchodku, namietol však, že táto skutočnosť nespôsobuje zánik vyživovacej povinnosti, ktorú má voči nemu povinný. Rovnako návrh na odklad exekúcie navrhol povinný zamietnuť.

6. Podľa § 243h ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /ďalej len „Exekučný poriadok“, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

8. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak

a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,

b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,

c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,

d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,

e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),

f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,

g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,

h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,

i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,

j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,

k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu.

9. Podľa § 77 ods. 2 Zákona o rodine práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

10. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

11. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 110 Občianskeho zákonníka (1) Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. (2) Rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky. (3) Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

14. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

15. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

16. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

17. Premlčanie je hmotnoprávnym inštitútom. Premlčanie samo osebe ešte nespôsobuje zánik práva (pohľadávky), ale bráni len jeho vymáhateľnosti. Ide o subjektívne právo dlžníka vzniesť po uplynutí premlčacej doby na súde námietku proti uplatneniu práva. To znamená, že dlžník po uplynutí zákonom stanovenej doby sa môže úspešne brániť vymáhaniu práva poukázaním na to, že toto právo bolo už premlčané.

18. Exekučným titulom bolo povinnému uložené, aby oprávnenému zaplatil zameškané výživné za obdobie do vydania rozhodnutia, t.j. do 30.11.2000 vo výške celkom 1 039,97 EUR (31 330,00 SKK), v mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade

nezaplatenia ktorejkoľvek mesačnej splátky, a aby oprávnenému platil od 01.12.2000 výživné vo výške 55,10 EUR (1660,00 SKK) mesačne.

19. Z návrhu na vykonanie exekúcie je zrejmé, že povinný nezaplatil ani jednu splátku zameškaného výživného, preto ešte v roku 2000 stratil poskytnutú výhodu splátok a celé zameškané výživné sa stalo splatným. Momentom splatnosti začala zároveň plynúť desaťročná premlčacia doba podľa § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V čase začatia konania, dňa 24.01.2014 už premlčacia doba uplynula a v tejto časti preto povinný námietku premlčania vzniesol dôvodne, čím došlo k naplneniu podmienok pre zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

20. Naopak na bežné výživné sa vzťahuje kratšia trojročná premlčacia doba podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Námietka premlčania bola teda vznesená dôvodne vo vzťahu ku všetkým splátkam bežného výživného splatným viac ako tri roky pred začatím tohto konania. Nakoľko v exekučnom titule nebol určený deň splatnosti mesačných splátok výživného, ich splatnosť sa riadi § 76 Zákona o rodine, t.j. jednotlivé mesačné splátky výživného boli splatné vždy vopred, najneskôr do posledného dňa mesiaca predchádzajúceho mesiacu, na ktorý bola tá ktorá splátka výživného určená.

21. Začatím exekučného konania sa v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka zastavilo plynutie premlčacej doby a počas riadneho vedenia konania oprávneným premlčacia doba spočíva. K premlčaniu žiadnych ďalších splátok tak už dôjsť nemohlo a nepremičané sú vymáhané splátky zročného výživného za mesiace február 2011 (splatná do 31.01.2011) až január 2014 v sume 1 983,60 EUR (36*55,10 EUR) a všetky vymáhané splátky bežného výživného počnúc mesiacom február 2014.

22. Je potrebné tiež zohľadniť úhrady, vykonanie ktorých povinný preukázal (a to vrátane úhrad, pre vykonanie ktorých už súd exekúciu čiastočne zastavil - porovnaj bod 2.). Pri žiadnej z úhrad nie je uvedené, na aký účel ju povinný určil, ktorú splátku či splátky výživného nimi plnil. Povinný teda nevyužil, resp. nepreukázal že by využil (a ani to v konaní netvrdil) svoje právo podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka určiť na ktoré splátky výživného malo byť to ktoré čiastočné plnenie dlhu započítané. Ani oprávnený neuviedol, že by plnenia poskytnuté povinným započítaval nejakým konkrétnym spôsobom. V takomto prípade je v záujme právnej istoty potrebné vychádzať zo zaužívanej súdnej praxe, kedy sa úhrady poukazovaných platieb na výživné započítavajú najskôr na bežné výživné a potom na najskôr splatné zameškané výživné.

23. Neobstojí obrana oprávneného, ktorý k platbám preukázaným spolu s podaním druhého návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že ich nepovažuje za platby na výživné vymáhané v konaní. Povinný riadne preukázal ústrižkami poštových poukazov vykonanie jednotlivých platieb a oprávnený neuniesol dôkazné bremeno o tom, že by sa jednalo o úhradu akejkoľvek inej pohľadávky, než tej, ktorá je vymáhaná v konaní.

24. Podľa predložených ústrižkov poštových poukazov povinný vykonal v období od 01.09.1998 do 31.12.2010 úhrady celkom vo výške 5099,45 EUR. Dňa 19.01.2011 vykonal úhradu 500,00 EUR ktorá sa podľa pravidla uvedeného v bode 22 započítava v časti 55,10 EUR na bežné výživné za mesiac február 2011 a v časti 444,90 EUR postupne na najskôr splatné doposiaľ neuhradené splátky výživného, ktoré spadajú do obdobia od 01.09.1998 do 31.12.2010. Podobne úhrada zo 23.01.2012 sa započítava v časti 55,10 EUR na bežné výživné za mesiac február 2012 a v časti 444,90 EUR postupne na najskôr splatné doposiaľ neuhradené splátky výživného, ktoré spadajú do obdobia od 01.09.1998 do 31.12.2010 a úhrada zo 04.02.2013 sa započítava v časti 55,10 EUR na bežné výživné za mesiac marec 2013 a v časti 444,90 EUR postupne na najskôr splatné doposiaľ neuhradené splátky výživného, ktoré spadajú do obdobia od 01.09.1998 do 31.12.2010.

25. Celkom tak na premlčané zročné výživné 7 762,36 EUR za obdobie od 01.09.1998 do 31.12.2010 pripadajú splátky povinného len vo výške 6 434,15 EUR, t.j. menej, než bol povinný uhradiť. Nevznikol mu teda žiadny preplatok, ktorý by bolo potrebné započítať na nepremičanú časť zročného výživného. Splátky vo výške 2 334,70 už súd zohľadnil v predchádzajúcom uznesení č.k. 9Er/518/2014-31 zo dňa 20.04.2015 o čiastočnom zastavení exekúcie. Na nepremičané zročné výživné 1 983,60 EUR za obdobie od 01.01.2011 do 31.01.2014 pripadajú splátky povinného vo výške 165,30 EUR, ktoré už súd v plnom rozsahu zohľadnil v predchádzajúcom uznesení č.k. 9Er/518/2014-31 zo dňa 20.04.2015 o čiastočnom zastavení exekúcie.

26. Povinný ďalej preukázal vykonanie úhrad v celkovej výške 248,95 EUR v období do 01.09.1998, ktoré nie sú vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke relevantné a vykonanie väčšieho množstva úhrad v období od januára 2018 do marca 2019, ktoré však v žiadnom mesiaci neprevýšili sumu 55,10 EUR a tak sa započítavajú len na vymáhané bežné výživné v príslušnom mesiaci, ktoré sa v tejto časti považuje za vymožené. Jedná sa o úhrady vykonané po začatí exekúcie, ktoré predstavujú čiastočné vymoženie vymáhanej pohľadávky a nie dôvod na zastavenie exekúcie (súdny exekútor však už túto dobrovoľne uhradenú sumu nemôže duplicitne vymáhať).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené súd podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vzhľadom na povinným čiastočne dôvodne uplatnenú námietku premlčania vyhlásil exekúciu v časti o vymoženie 5 427,66 EUR (premlčané zročné výživné 7 762,36 € bez časti 2 334,70 € v ktorej už exekúcia bola skôr zastavená) za neprípustnú a exekúciu v tejto časti zastavil. Predmetom exekúcie naďalej zostáva vymoženie zročného výživného vo výške 1 818,30 EUR (nepremlčané zročné výživné 1 983,60 € bez časti 165,30 € v ktorej už exekúcia bola skôr zastavená) a bežného výživného od 01.02.2014 vo výške 55,10 EUR mesačne (v časti, v ktorej doposiaľ nebolo vymožené) s príslušenstvom.

28. V predmetnom konaní povinný neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie vo väčšom rozsahu. Žiaden dôvod pre zastavenie exekúcie vo väčšom rozsahu nezistil ani súd ex offo. Exekúcia sa v zvyšnej časti vedie dôvodne, na základe vykonateľného exekučného titulu, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol.

29. Nakoľko nedošlo k úplnému zastaveniu exekúcie, neboli splnené podmienky, za ktorých podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd má rozhodnúť o trovách exekúcie.

30. Podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

31. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

32. Podľa § 56 ods. 3 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.

33. Podľa § 56 ods. 4 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov. Súd rozhodne o odklade do 30 dní od podania návrhu.

34. Povinný navrhol odklad exekúcie spadajúci pod ustanovenia § 56 ods. 1, prípadne § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. Neuviedol však žiadne zvlášť nepriaznivé následky, ktoré by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny, ani žiadne tvrdenia či dôkazy o tom, že by sa jednalo len o prechodnú situáciu, čo vylučuje možnosť povolenia odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku.

35. Vylúčené je tiež povolenie odkladu § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd nemôže prejedukovať rozhodnutie Okresného súdu Malacky v konaní, ktoré sa na ňom vedie pod sp. zn. 5C/1250/2015, avšak aj keby tento súd vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému zrušil, naďalej by bolo dôvodné viesť exekúciu pre vymoženie výživného, ktoré sa stalo zročným do dňa, ku ktorému by bola vyživovacia povinnosť zrušená (ktorým aj podľa tvrdení povinného môže byť najskôr deň priznania invalidného dôchodku oprávnenému, t.j. 27. september 2011). Ani prípadné pre povinného pozitívne rozhodnutie by tak nevedlo k zastaveniu exekúcie v celom rozsahu, nemožno bez ohľadu na výsledok uvedeného konania očakávať že exekúcia bude zastavená. K naplneniu predpokladov pre povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku preto nedošlo.

36. Povinný neuviedol žiadne dôvody na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 3,4 Exekučného poriadku.

37. Vychádzajúc z uvedeného, súd návrh povinného na odklad exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto rozhodnutia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prievidza písomne, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Proti III. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 56 ods. 8 Exekučného poriadku).